

ЧЛЕНОВ М. В.,
старший викладач
спеціальної кафедри № 1
(Інститут підготовки юридичних кадрів
для Служби безпеки України
Національного юридичного
університету імені Ярослава Мудрого)

УДК 343.132

ЩОДО «НОВОГО» ПОРЯДКУ ОБЧИСЛЕННЯ ТА ПРОДОВЖЕННЯ СТРОКІВ ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ

Статтю присвячено дослідженню положень Кримінального процесуального кодексу України щодо строків досудового розслідування та їх продовження. Висвітлено проблеми правового регулювання нового порядку продовження строків досудового розслідування та надано пропозиції для його вдосконалення.

Ключові слова: кримінальні процесуальні строки, правове регулювання, обчислення процесуальних строків, порядок продовження строків досудового розслідування, слідчий, прокурор, слідчий суддя.

Статья посвящена исследованию положений Уголовного процессуального кодекса Украины относительно сроков досудебного расследования и их продления. Освещены проблемы правового регулирования нового порядка продления сроков досудебного расследования и даны предложения для его совершенствования.

Ключевые слова: уголовные процессуальные сроки, правовое регулирование, исчисление процессуальных сроков, порядок продления сроков досудебного расследования, следователь, прокурор, следственный судья.

The article deals with the research of the principles Criminal Procedural Code of Ukraine concerning the terms of the pre-trial investigation and new order of extending this terms. The problems of legal regulation prolongation of the terms of the pre-trial investigation are analyzed and proposals for their improvement are given.

Key words: criminal procedural terms, legal regulation, calculation of procedural terms, order of extending terms of the pre-trial investigation, investigator, prosecutor, investigation judge.

Вступ. На підставі Закону України «Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів» від 3 жовтня 2017 р. № 2147-VIII [1] внесено суттєві зміни до ст. ст. 219, 294, 295, 295¹ Кримінального процесуального кодексу (далі – КПК) України, і з 16 березня 2018 р. у кримінальному провадженні застосовується «новий» порядок обчислення та продовження строків досудового розслідування.

Завданнями кримінального провадження є захист особи, суспільства та держави від кримінальних правопорушень, охорона прав, свобод і законних інтересів учасників кримінального провадження, а також забезпечення швидкого, повного і неупередженого розслідування (ст. 2 КПК). Проведення швидкого досудового розслідування та використання доказів повинно здійснюватися з дотриманням конституційних прав і свобод людини. Однією

з гарантій забезпечення цих прав є строки проведення досудового розслідування. У статті розглянуто зміни в КПК України щодо нового порядку обчислення та продовження строків досудового розслідування, висвітлено окремі проблемні питання застосування вказаних норм на практиці та запропоновано шляхи його вдосконалення.

Актуальність дослідження пов'язана з тим, що радикальні зміни в КПК України (щодо порядку обчислення та продовження строків досудового розслідування) і водночас у ще три інші процесуальні кодекси вносилися законодавцем у стислі терміни. Ці зміни у КПК викликали жваву критику з боку науковців та практиків, окремі депутати навіть ініціювали їх відміну, але вони введені в дію, хоча мають певні недоліки і створюють деякі колізії з іншими нормами КПК. З огляду на це, положення § 4 глави 24 КПК України потребують подальшого наукового дослідження для законодавчого вдосконалення.

Огляд опублікованих наукових праць свідчить, що інтерес до строків досудового розслідування є досить значним. Зокрема, вказаній проблемі приділено увагу в працях Г.В. Остафійчука, І.І. Митрофанова, Т.О. Лоскутова, Г.Я. Мацьків, В.Т. Маляренка, С.Б. Фоміна, А.А. Павловської, Л.М. Лобойка, Г.І. Сисоєнка, Л.М. Васильєва, А.П. Гуляєва, С.О. Заїки, Є.Г. Коваленка, І.В. Гловюк, О.О. Торбаса, О.Р. Михайленка, В.В. Рожної, В.Т. Томіна, Г.В. Юркової, Р.Х. Якупова, Б.Д. Басай та інших учених. Їхні дослідження стосувалися норм КПК 1960 р. і 2012 р., а з урахуванням введення із 16 березня 2018 р. нового порядку обчислення та продовження строків досудового розслідування положення цього інституту потребують додаткового наукового аналізу.

Постановка завдання. Метою статті є дослідження норм КПК України, що регламентують порядок обчислення та продовження строків досудового розслідування (суб'єктів звернення з відповідним клопотанням, суб'єктів погодження цього клопотання, суб'єктів, уповноважених продовжувати строки досудового розслідування), виявлення недоліків їх правової регламентації, а також надання пропозицій для вдосконалення кримінального процесуального законодавства.

Результати дослідження. Згаданим Законом [1] у КПК [2] внесено ряд змін та новел щодо строків досудового розслідування, які стосуються: 1) початку обчислення строку досудового розслідування з моменту реєстрації кримінального провадження в Єдиному реєстрі досудових розслідувань (далі – ЄРДР); 2) розподілу строків досудового розслідування на два види: а) до повідомлення особі про підозру; б) після повідомлення про підозру, причому кожен із цих строків має свої часові параметри (тривалості) та порядок продовження; 3) запровадження судового контролю за строками досудового розслідування, який здійснює слідчий суддя (ст. 295¹ КПК); 4) введення диференціацій (відмінностей) в обчисленні строків досудового розслідування після повідомлення про підозру, які полягають у тому, що включення або невключення до їх складу періоду зупинення кримінального провадження здійснюється залежно від суб'єкта, який прийняв рішення про поновлення кримінальної справи (ч. 3 ст. 219 КПК); 5) введення як окремих підстав для закриття кримінального провадження закінчення строків досудового розслідування: а) до повідомлення особі про підозру – абз. 14 ч. 1 ст. 284, ч. 9 ст. 284 КПК (зі змінами, внесеними Законом від 18 вересня 2018 р. № 2548 [3]); б) після повідомлення особі про підозру – п. 10 ч. 1 ст. 284 КПК.

Раніше (із 20 листопада 2012 р. до 15 березня 2018 р.) строк досудового розслідування кримінального провадження обчислювався з моменту повідомлення особі про підозру. Згідно із чинною редакцією ч. 1 ст. 219 КПК, строк досудового розслідування обчислюється з моменту внесення відомостей до ЄРДР і триває до звернення до суду з обвинувальним актом, клопотанням про застосування примусових заходів медичного або виховного характеру, клопотанням про звільнення особи від кримінальної відповідальності або до дня ухвалення рішення про закриття кримінального провадження. У кримінальних справах, зареєстрованих у ЄРДР, із 16 березня 2018 р. строк досудового розслідування складається із двох елементів:

1) *строку до повідомлення особі про підозру*, який становить: а) щодо проступку – 6 місяців із можливістю його неодноразового продовження на 2 місяці; б) щодо злочину

невеликої або середньої тяжкості – 12 місяців із можливістю його неодноразового продовження на 6 місяців; в) щодо тяжкого або особливо тяжкого злочину – 18 місяців із можливістю його неодноразового продовження на 12 місяців;

2) строку після повідомлення особі про підозру, який становить: а) щодо проступку – 1 місяць із можливістю його продовження до 2 місяців; б) щодо злочину – 2 місяці з можливістю його продовження до 3 місяців прокурором, а надалі – слідчим суддею до 6 місяців (злочини невеликої або середньої тяжкості) та до 12 місяців (тяжкі або особливо тяжкі злочини).

Статті 219, 294, 295, 295¹ КПК регламентують 6 видів продовження строків досудового розслідування:

1) злочину до повідомлення особі про підозру, який має два підвиди: а) щодо злочинів невеликої або середньої тяжкості; б) щодо тяжких або особливо тяжких злочинів;

2) злочину після повідомлення особі про підозру – до 3 місяців;

3) злочину невеликої або середньої тяжкості після повідомлення особі про підозру – до 6 місяців;

4) тяжкого або особливо тяжкого злочину після повідомлення особі про підозру – до 12 місяців;

5) проступку до повідомлення особі про підозру;

6) проступку після повідомлення особі про підозру (див. Додаток № 1).

Кожен із видів продовження строків досудового розслідування характеризується притаманними тільки йому і визначеними законом часовими параметрами, суб'єктами звернення із клопотанням, суб'єктами погодження клопотання, процедурами та учасниками розгляду, суб'єктами продовження процесуальних строків.

Розглянемо проблемні питання правової регламентації перших чотирьох видів продовження процесуальних строків (проступки нами не розглядаються, оскільки не розслідуються на практиці).

1. Аналізуючи порядок продовження слідчим суддею строку досудового розслідування злочину до повідомлення особі про підозру, можемо зробити висновок про наявність проблеми у правовій регламентації суб'єкта звернення з відповідним клопотанням до слідчого судді. Так, у КПК існує колізія між ч. 1 ст. 294 та ч. 1 ст. 295¹, які співвідносяться як загальна та спеціальна норми. Згідно із ч. 1 ст. 294 КПК, з таким клопотанням може звернутися прокурор (процесуальний керівник) або слідчий за погодженням із прокурором. Проте ч. 1 ст. 295¹ КПК, окрім прокурора, визначає слідчого як окремого самостійного суб'єкта звернення (без погодження із прокурором). Також слідчий указаний як окремий самостійний суб'єкт звернення і в ч. 1, і в абз. 2 ч. 3 ст. 295 КПК, яка регламентує продовження строків досудового розслідування прокурором.

Слід звернути увагу на те, що Законом № 2471-VII [1] законодавець змінив підхід у КПК до клопотань слідчого, адресованих слідчому судді: якщо раніше слідчий не мав можливості без погодження із процесуальним керівником звернутись до слідчого судді, то зараз таке погодження не передбачено для клопотань слідчого стосовно продовження строків досудового розслідування та щодо призначення судових експертиз (ч. 2 ст. 242 КПК). Варто також зазначити, що при цьому в КПК не передбачено ні повідомлення, ні надання копії клопотання прокурору, який здійснює процесуальне керівництво.

На наш погляд, на рівні правозастосування слідчий має погоджувати клопотання стосовно продовження строку досудового розслідування із процесуальним керівником, але наявна неоднозначна регламентація в КПК суб'єкта звернення може викликати неоднакову правозастосовну практику. Для усунення цієї колізії в ч. 1 ст. 295¹ КПК словосполучення «або слідчого» в законодавчому порядку пропонується замінити на словосполучення «або слідчого, погодженого прокурором». Відповідно, у ч. 1 ст. 295 КПК словосполучення «слідчого або прокурора, який здійснює нагляд за додержанням законів під час проведення цього досудового розслідування» пропонується замінити на словосполучення «прокурора, який здійснює нагляд за додержанням законів під час проведення цього досудового розслідування, або слідчого, погодженого прокурором».

Також у ч. 1 ст. 294 КПК привертає увагу те, що строк досудового розслідування злочину до повідомлення особі про підозру може бути неодноразово продовжено слідчим суддею на строк (виділено автором – М. В.) 6 або 12 місяців, залежно від тяжкості злочину. Використання займенника «на» замість словосполучення «у межах» можливо тлумачити як імперативну вимогу продовжити строк досудового розслідування ухвалою слідчого судді одразу на 6 або на 12 місяців відповідно.

Однак указане положення не узгоджується з вимогами абз. 3 ч. 2 ст. 295¹ КПК щодо обов'язку слідчого, прокурора зазначити у відповідному клопотанні найкоротший строк, достатній для потреб досудового розслідування, а також із вимогами ст. 28 КПК щодо забезпечення слідчим суддею проведення досудового розслідування у розумні строки. Також складно обґрунтувати слідчому, прокурору у клопотанні необхідність продовження строку одразу на 6 або 12 місяців. При цьому в ч. 4 ст. 295¹ КПК зазначено, що слідчий суддя відмовляє у задоволенні клопотання про продовження строку досудового розслідування до повідомлення особі про підозру в разі його протиправності та необґрунтованості, а ухвала слідчого судді оскарженню не підлягає (ч. 9 ст. 295¹ КПК).

На сьогодні ще відсутня практика розгляду клопотань стосовно продовження строків досудового розслідування кримінального провадження за фактом вчинення злочину (до повідомлення про підозру), ефективність та доцільність покладення цих функцій на слідчого суддю покаже час. Однак указані новели не покращать ситуацію зі строками розслідування проваджень, у яких нікому не повідомлено про підозру, а призведуть до підвищення завантаженості слідчих суддів, на яких покладено не властиві їм функції (продовження строків досудового розслідування і закриття кримінальних проваджень згідно із ч. 9 ст. 284 КПК). Вважаємо, що якщо законодавець і пішов на такий крок, то в ч. 1 ст. 294 КПК словосполучення «на строк» варто замінити на «в межах строку», що дозволить здійснювати більш ефективний судовий контроль за строками досудового розслідування у провадженнях за фактом вчинення злочину, диференційовано встановлюючи новий строк з урахуванням принципу розумності строків, з урахуванням складності та конкретних обставин кримінального провадження. Ще одним дискусійним питанням є участь у такому судовому засіданні потерпілого для реалізації його прав, відповідно до ст. 55 КПК, що чинним КПК не передбачено.

2. За результатами дослідження порядку продовження строку досудового розслідування після повідомлення про підозру до 3 місяців можемо зробити висновок про наявність у ньому проблеми правового регулювання суб'єкта продовження строків (питання стосовно слідчого як самостійного суб'єкта звернення досліджено вище). Так, пункт 1 ч. 3 ст. 294 КПК визначає двох суб'єктів, уповноважених продовжувати строк досудового розслідування після повідомлення про підозру до 3 місяців: керівника місцевої прокуратури та заступника Генерального прокурора. До прийняття аналізованих змін, за КПК 1960 р. та 2012 р., слідчі підрозділи обласного рівня не вирішували питань продовження строків досудового розслідування з районними, міськими, місцевими прокуратурами, тому що нагляд за ними здійснює регіональна (обласна) прокуратура (була вказівка в Законі «або прирівняні до них прокуратури»). Чинна редакція ч. 3 ст. 294 КПК містить для слідчих підрозділів обласного рівня (зокрема, органів безпеки, органів, що здійснюють контроль за додержанням податкового законодавства) правову невизначеність, оскільки за існування декількох місцевих прокуратур законодавчо не визначено, до керівника якої з них потрібно звертатись за продовженням строку досудового розслідування. Слідчі підрозділи поліції обласного рівня інколи використовують практику передачі провадження до районного відділу поліції, і після продовження строків досудового розслідування до 3 місяців керівником місцевої прокуратури провадження передається назад. Також у практиці органів слідства зустрічались випадки передачі провадження за підслідністю іншому органу, а після продовження строків після підозри до 3 місяців справа передавалась назад. Такий нестандартний спосіб продовження строків досудового розслідування є швидше вимушеною, а не правильною, практикою, яка з'явилася в результаті окремих випадків відмов слідчих суддів у задоволенні

клопотань стосовно продовження строків досудового розслідування до 4 місяців, минаючи процедуру продовження строків прокурором до 3 місяців [4].

Також варто зазначити, що положення ст. 294 КПК вступають у колізію з п. 9 ч. 2 ст. 36 КПК, що закріплює повноваження із продовження строку досудового розслідування за прокурором, який здійснює нагляд за додержанням законів під час проведення досудового розслідування у формі процесуального керівництва досудовим розслідуванням (з п. 9 ч. 2 ст. 36 КПК нами пропонується виключити словосполучення «та продовження строків досудового розслідування за наявності підстав, передбачених цим Кодексом»). Вирішити цю проблему можливо двома шляхами. Перший, більш доцільний, – це надати повноваження із продовження строку досудового розслідування після підозри до 3 місяців у провадженнях, які розслідують слідчі підрозділи обласного рівня, керівникам регіональних прокуратур. У зв'язку із цим пропонується внести зміни до п. 1 ч. 3 ст. 294 КПК, виклавши її в такій редакції: «<...> до трьох місяців – керівником місцевої, регіональної прокуратури, заступником Генерального прокурора». Другим шляхом є видання Генеральним прокурором наказу, яким у містах обласного рівня будуть визначені місцеві прокуратури, керівники яких будуть уповноважені продовжувати строки досудового розслідування після підозри до 3 місяців.

3. Порядок продовження строку досудового розслідування після повідомлення про підозру до 6 та до 12 місяців також містить проблеми законодавчої регламентації суб'єкта, уповноваженого звертатися з таким клопотанням до слідчого судді. Так, згідно із ч. 3 ст. 294 КПК, якщо досудове розслідування злочину неможливо закінчити протягом 2 місяців після повідомлення особі про підозру, цей строк може бути продовжений слідчим суддею: а) до 6 місяців за клопотанням слідчого, погодженим із керівником регіональної прокуратури або його заступником, заступниками Генерального прокурора; б) до 12 місяців за клопотанням слідчого, погодженим із Генеральним прокурором чи його заступниками. Однак, частина 1 ст. 295¹ КПК суб'єктом звернення із клопотанням визначає прокурора або слідчого. Відтак існує колізія між п. 2, п. 3 ч. 3 ст. 294 та ч. 1 ст. 295¹ КПК, оскільки вони передбачають трьох суб'єктів звернення: слідчого (самостійно); прокурора (процесуального керівника); слідчого за погодженням із вищевказаними прокурорами, які не є процесуальними керівниками. Зазначені факти свідчать про недоліки законодавчого регулювання порядку продовження строків досудового розслідування, унеможливають єдність правозастосовної практики. Для вирішення описаної вище проблеми пропонується внести законодавчі зміни до ч. 1 ст. 295¹ КПК: словосполучення «або слідчого» замінити на словосполучення «або слідчого, погодженого прокурором»; в п. 2 і п. 3 ч. 3 ст. 294 після слова «клопотанням» додати словосполучення «прокурора або», закріпивши як окремого суб'єкта звернення прокурора, що здійснює процесуальне керівництво.

Ще одним серйозним недоліком ст. 295¹ КПК є те, що законодавець, регламентуючи порядок продовження строку досудового розслідування слідчим суддею після підозри на строк від 3 до 6 чи 12 місяців, не передбачив обов'язку слідчого, прокурора вручити копію вказаного клопотання підозрюваному та його захиснику не пізніше, ніж за п'ять днів до дня подання клопотання слідчому судді. Невиконання вказаного обов'язку є порушенням права підозрюваного на захист, унеможлиблює надання стороною захисту письмових заперечень проти продовження строків досудового розслідування, здійснення належної підготовки до судового засідання. Як наслідок, є велика вірогідність оскарження ухвали слідчого судді в апеляційному порядку¹ на підставі порушення загальних засад кримінального провадження, таких як змагальність, забезпечення права на захист тощо. Тому статтю 295¹ пропонується законодавчо удосконалити шляхом доповнення абз. 16 ч. 2 реченням такого змісту: «Копія клопотання вручається слідчим або прокурором, який здійснює нагляд за додержанням законів під час проведення цього досудового розслідування, підозрюваному та його захиснику не пізніше, ніж за п'ять днів до дня подання клопотання слідчому судді».

¹ Незважаючи на положення ч. 9 ст. 295¹ КПК про те, що ухвала слідчого судді оскарженню не підлягає.

4. Окремо слід акцентувати на змінах в обчисленні загального строку досудового розслідування. Як і раніше, у строк досудового розслідування не включається строк із дня винесення постанови про зупинення кримінального провадження до винесення постанови про відновлення кримінального провадження, а також строк ознайомлення з матеріалами досудового розслідування сторонами кримінального провадження (в порядку, передбаченому ст. 290 КПК). Новим є положення другого речення ч. 3 ст. 219 КПК, у якому законодавець встановив, що якщо постанову про зупинення кримінального провадження скасовано слідчим суддею, то строк із дня зупинення досудового розслідування до дня її скасування включається у строк досудового розслідування (у попередній редакції була абсолютно протилежна норма – період зупинення не включався у строк досудового розслідування). Як бачимо, критерієм для включення або невключення періоду зупинення розслідування до строку досудового розслідування є суб'єкт, який прийняв процесуальне рішення про відновлення розслідування. На нашу думку, з одного боку, це положення спрямоване на запобігання безпідставному і необгрунтованому зупиненню кримінального провадження з боку слідчого та прокурора та є однією з гарантій забезпечення прав сторони захисту, потерпілого, а з іншого – така норма вкрай небезпечна для сторони обвинувачення, оскільки у разі скасування слідчим суддею постанови сторони обвинувачення про зупинення слідства та, як наслідок, включення до строку досудового розслідування періоду зупинення може виникнути ситуація, що строки досудового слідства вже закінчились. У такому разі процесуальний керівник зобов'язаний закрити кримінальне провадження на підставі введеного законодавцем п. 10 ст. 284 КПК. Але де ж справедливість, коли підозрюваний уникне кримінальної відповідальності, а потерпілий не отримає відшкодування шкоди або відновлення своїх прав? Також не зрозуміло, що робити, якщо це відбулось у кримінальному провадженні, в якому повідомлено про підозру у вчиненні тяжкого чи особливо тяжкого злочину проти життя та здоров'я особи: підозра є, строки слідства закінчились і продовжити їх із дотриманням передбаченого КПК порядку неможливо. Відповідь на це питання в КПК відсутня, тому воно потребує наукового вирішення. Для запобігання вищевказаній ситуації сторона обвинувачення має право самостійно відновити досудове розслідування, у результаті чого є підстави для закриття слідчим суддею провадження за скаргою, а період зупинення згідно із ч. 3 ст. 219 КПК (за суб'єктом відновлення) не включатиметься у строк досудового розслідування. Наприклад, завчасне самостійне відновлення слідчим досудового слідства у кримінальному провадженні (в день розгляду слідчим суддею скарги на постанову про зупинення слідства) стало підставою для закриття слідчим суддею провадження за скаргою та «збереження» слідчим строків досудового слідства після повідомлення про підозру [5].

Незважаючи на введений законодавцем поділ строку досудового розслідування на 2 складники (до і після підозри), у КПК залишились терміни «загальний строк досудового розслідування» (ч. ч. 2, 4, 5 ст. 219 КПК), «максимальний строк досудового розслідування» (ч. 4 ст. 249 КПК), «межі строків досудового розслідування» (ч. 6 ст. 181, ч. 3 ст. 197, ч. 6 ст. 36, п. 2 ч. 4 ст. 219, ч. ч. 2, 3 ст. 294 КПК), «граничні строки» (ч. 2 ст. 113, ч. ч. 1, 2 ст. 114, ч. 5 ст. 206 КПК), які потребують додаткового наукового дослідження для надання пропозицій щодо їх законодавчого уточнення та наукового тлумачення. На нашу думку, термін «загальний строк досудового розслідування» повинен охоплювати два періоди – до і після підозри. Зокрема, термін «загальний строк досудового розслідування», який міститься в ч. 2 ст. 219 КПК, на сьогодні не відповідає його змісту, оскільки фактично в цій нормі йдеться про «загальний строк досудового розслідування із дня повідомлення про підозру».

Висновки. Результатами наукового опрацювання автором проблематики порядку продовження строків досудового розслідування стали висновки стосовно наявності шести видів продовжень строків досудового розслідування, а також проблем законодавчої регламентації: суб'єктів звернення із клопотанням про продовження строку досудового розслідування; суб'єктів, уповноважених продовжувати строк досудового розслідування після підозри до 3 місяців; забезпечення прав сторони захисту під час розгляду клопотання слідчим суддею.

Список використаних джерел:

1. Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів: Закон України від 3 жовтня 2017 р. № 2147-VIII. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2147a-19#n145> (дата звернення: 20.11.2018).
2. Кримінальний процесуальний кодекс України: Закон України від 13 квітня 2012 р. № 4651-VI. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/4651-17> (дата звернення: 20.11.2018).
3. Про внесення змін до Кримінального процесуального кодексу України щодо вдосконалення забезпечення дотримання прав учасників кримінального провадження та інших осіб правоохоронними органами під час здійснення досудового розслідування: Закон України від 18 вересня 2018 р. № 2548-VIII. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2548-19#n15> (дата звернення: 20.11.2018).
4. Ухвала слідчого судді Придніпровського районного суду м. Черкаси від 8 червня 2018 р. у справі № 711/4686/18. URL: <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/74561272> (дата звернення: 20.11.2018).
5. Ухвала слідчого судді Жовтневого районного суду м. Полтави від 11 червня 2018 р. у справі № 554/2059/18. URL: <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/74621560> (дата звернення: 20.11.2018).

Види продовження строків досудового розслідування

Вид №	Назва	Суб'єкт звернення із клопотанням	Надання копії клопотання стороні захисту	Суб'єкт продовження	Строк продовження
1	Проступок до підозри	Ч. 1. ст. 294 прокурор або слідчий за погодженням із прокурором	—	Слідчий суддя	Неодноразово, на 2 місяці
2	Проступок після підозри	Ч. 1. ст. 294 прокурор або слідчий за погодженням із прокурором	За 5 днів слідчим або прокурором	Ч. 2 ст. 294 рай. (міськ.) або інший привілейований до нього прокурор	До 2 місяців
3а	Злочин до підозри (невеликої та середньої тяжкості)	Ч. 1. ст. 294 прокурор або слідчий за погодженням із прокурором	<i>КПК не визначено</i>	Слідчий суддя	Неодноразово, на 6 місяців
3б	Злочин до підозри (тяжкий або особливо тяжкий)	Ч. 1. ст. 294 прокурор або слідчий за погодженням із прокурором			Неодноразово, на 12 місяців
4	Злочин після підозри, до 3 місяців	Ч. 1 ст. 295 слідчий або прокурор, який здійснює нагляд	За 5 днів слідчим або прокурором	Керівник місцевої прокуратури, заст. Генпрокурора	До 3 місяців
5	Злочин після підозри, до 6 місяців	П. 2 ч. 3 ст. 294 слідчий за погодженням із керівником регіональної прокуратури, його 1 заст. чи заст., заступниками Генпрокурора	<i>КПК не визначено</i>	Слідчий суддя	До 4, 5, 6 місяців
6	Злочин після підозри, до 12 місяців	П. 3 ч. 3 ст. 294 слідчий за погодженням із Генпрокурором чи його заступниками	<i>КПК не визначено</i>	Слідчий суддя	До 7, 8, 9, 10, 11, 12 місяців

